

Det stod två jungfrur i rosenlund (Mor Stinas visa)

1.
Det stod två jungfrur i rosenlund, och systrar voro de båda.
Den ena var så hjärtans glad - den andra sörjde så svåra.
2.
Och syster sade till syster sin, vi sörjer du så svåra.
Och inte är din fader död - eller har du mistat - din ära.
3.
Och inte är min fader död - och Gud bevare min ära.
Jag sörjer mest för den ungersven - som har oss båda så kära.
4.
Vi sörjer du för den ungersven - som har oss båda så kära.
Väl tar han mig som rikdom har - och la den fattiga fara.
5.
Den ungersven stod ej långt därifrån - de jungfrur hörde han tala.
Han bad så hjärtligt en suck till Gud - säg du mig - vem jag ska taga.
6.
Så kom en röst i från himlen ned - den fattiga skall du taga.
Ty hon sin rikdom har hos Gud - den blir ni värdiga båda.
7.
Och ungersven steg ur busken fram - och gav den fattiga handen.
Dig giver jag min hand och tro - därtill mitt redliga hjärta.
8.
Den rika sade till ungersven - vi ge den fattiga handen.
Och tar ej mig som rikdom har - och la den fattiga fara.
9.
Och tar jag dig som rikdom har - och la den fattiga fara.
Så gråter hon i all sin dar - och fäller sorgsamma tårar.
10.
Och rikedom är ett lån av Gud - den kan så snarligt försvinna.
Den som är rik kan fattig bli - den fattige bliva riker.
11.
Och äpplet växer ju ej så högt - de må till jordene falla.
Det växer högt och de smakar sött - men lika sött ej för alla.